

ningsret udgør. I en ejendom med for eksempel 20 lejligheder, hvor aftalen omfatter hver 4. ledige lejlighed, omfatter aftalen således anvisning til højst 5 lejligheder.

I stk. 4 er det foreslået, at hvis anvisningsretten omfatter et antal bestemte lejligheder, skal lejlighederne stilles til rådighed for anvisning, hver gang de bliver ledige. Baggrunden herfor er, at anvisningsretten vedrører bestemte lejligheder. Det foreslås endvidere, at anvisningsretten i denne situation mindst skal omfatte 2 lejligheder. For at sikre en afbalanceret beboersammensætning i de enkelte ejendomme foreslås det, at anvisningsretten højst kan aftales til 25 pct. af ejendommens lejligheder. Bestemmelsen svarer til den gældende regel i lovens § 1, stk. 2, om, at kun hver fjerde lejlighed kan stilles til rådighed for anvisning. Bestemmelsen betyder, at anvisningsretten til bestemte lejligheder kun kan ske i ejendomme med mindst 8 lejligheder.

Til nr. 4 og 9

Ændringerne er en konsekvens af forslaget i § 1, nr. 3, om at der indsættes nye stk. 2 og 3 i lovens § 1.

Til nr. 6 og 7

Ændringerne er en konsekvens af forslaget § 2, nr. 8, om, at der skal gælde én maksimal refusionssats pr. anvist lejlighed.

Til nr. 8

Efter den gældende lovs § 4, stk. 6, kan der maksimalt ydes statslig refusion af kommunens udgifter til kommunal anvisning efter lov om kommunal anvisningsret på 14.000 kr. for lejligheder under 66 m², 16.000 kr. for lejligheder mellem 66 og 95 m² og 18.000 kr. for lejligheder over 95 m².

Det foreslås, at der fremover kun skal være én maksimal sats for den statslige refusion pr. lejlighed, som kommunen kan råde over til anvisning, på 30.000 kr.

Der ændres ikke herved i kommunens muligheder for at aftale med de private udlejere, at der ydes en højere godtgørelse, men i så fald må kommunen selv udrede det beløb, der overstiger 30.000 kr. pr. lejlighed, herunder i forbindelse med ydelse af engangsbetrag efter den gældende lovs § 4, stk. 3.

Til § 3

Det foreslås i stk. 1, at loven træder i kraft den 1. juni 2005.

Det foreslås i stk. 2, at en aftale om kommunal anvisningsret, der er indgået mellem en kommunalbestyrelse og en ejer af en privat udlejningsejendom inden lovens ikrafttræden den 1. juni 2005, fortsat skal være reguleret af bestemmelserne i den gældende lov om kommunal anvisningsret. Det indebærer, at allerede indgåede aftaler ikke kun bevarer deres gyldighed i kommuner, hvor kommunalbestyrelsen har besluttet, at boligorganisationen skal afvise boligsøgende efter § 51 b, stk. 1, eller at anvisning skal foretages efter § 59, stk. 4, i lov om almene boliger samt støttede private andelsboliger m.v., men også i landets andre kommuner. Gyldigheden bevares i den resterende del af den 6-årige aftaleperiode, de er indgået for, jf. den gældende lovs § 3.

I stk. 2 er det endvidere foreslået, at det også efter denne lovs ikrafttræden skal være muligt at indgå en aftale mellem kommunalbestyrelsen og en ejer af en privat udlejningsejendom efter de gældende regler i anvisningsretsloven. Dette skal dog kun gælde, hvis kommunalbestyrelsen har udsendt en opfordring til alle ejere af private udlejningsejendomme i kommunen om at stille lejligheder til rådighed for kommunal anvisning inden den 1. juni 2005, hvor denne lov træder i kraft, og aftalen indgås på grundlag af opfordringen. Opfordringen skal være gennemført efter reglerne i den gældende lovs § 2, for at der gyldigt kan indgås en aftale efter denne overgangsbestemmelse.